- सिडसुसिड ५० तन्त्रोक्ते मन्त्रभेदै चक्रच इश्रद्धे ध्याप्रम् । सिडान्त प्र• विदः निवितोऽन्तो यश्वात्। प्रमाणाद्ययन्या-मेन पूर्वपचानिरासके सिद्वपच्छ स्थापनक्षे श्वाकाको मे २ ज्यातिःशास्त्रभेदे च च च सुर्खीसद्वानाः सोमसिदानादिः ⁶त्वादिवयानवायकसनामानप्रभेदः क्रमाञ्चारच यु-सदां दिधा च गृथितं प्रत्रास्तया सोत्तराः। भूधियात्र-यह संस्थिते व कथनं यन्त्रादि यहो च्छते पिदानः च उटा इतो इत गांचात स्क न्यपनन्ये वृधेः वि । शि । गौ । द्वती त्तिविद्वालव च पेरी यथा "तन्त्राधिकर्षाभ्य पगमः संस्थितः सिद्धान्तः "स्रः। "सर्वतन्त्रप्रतितन्त्राधिकरणाभ्यः पगमधंस्य त्ययोन्तरभावात्''म् । ''सर्वतन्त्राविरदस्तन्त्रे -ऽधिकतोऽर्थः सर्वतन्त्रसिद्धानाः"स्त्रः। "समानतन्त्रसिद्धः षरतन्त्राधिदः प्रतितन्त्रधिदान्तः इ. । विवृधिदावन्य-प्रकरणविद्धिः सोऽधिकरणसिद्धानः एः। "धपरीचिता-स्य पममात् तिहिशेषपरीचणमध्य पगमसिहानाः" प्रः । 'तन्त्रं शास्त्रं तदेनीधिकरणं जायकतवा यस,

तादम्ख योऽभ्य पंत्रमसाख समीचीनतयाऽसंग्रयहर-तवा स्थितिकाथाच गास्तिताथीनस्यः सिद्वानः स्थल चाभ्य प्रायमानोऽर्घः विदान्त इति भाष्यम् "अभ्य प-गमः विद्वाल इति वार्त्तिकटीका" न चाल विरोधः बहुनीवः बाचार्यैः परिहृतलांम् तथाच मिछली निवन्धः चर्चाभ्य पगस्योगुं चप्रधानभाषस्य विवचातन्त्रः त्वाद्यांभ्य पगमोऽभ्य पगस्यमानी वार्थः विद्वानसीन ख्रमाध्यवात्ति वटीवास न विरोधः। संस च भाषप्रात-सारात् सर्वतन्त्रपतितन्त्राधिकर्याभ्य ्यगमसिद्धान्तान्यतमः सिंदान रति खनाये रति त्न युक्तं खिपमछनात-ह्यानापत्तेः तन्त्रशिक्षानत्तेन द्वयमतुम्भव्य तन्त्राधिकरः चाम्य पगमान्यतमः सिद्धान्त द्वति विचित् । विभवते । य चतुर्विध इति श्रेषः वर्वतन्त्रादिवंस्थितीनामयांनर-भारात् भेदादिल्यर्थः । सर्वतन्त्रसिद्धान्तं स्थयति । सर्व-तन्त्राविदंदः वर्षे यास्त्राध्य पगत इति बङ्वः । वस्तुतो वयात्रत एशार्थः चन्यया तन्त्रे अधिवत दलस्य वैययाः पत्तेरतएव च जालादेरसदुत्तरत्वमि सर्वतन्त्रसिद्धानः न च तन्त्रे अधिकत इति साटार्थ बच्च ये त न देय-नेवेति वाच्यं भनस इन्द्रियत्यद्यापि सर्वेतन्त्रसिद्धानाताः पत्तेः नथास्त स्वत्योपनच चनावत्यादाद्वितिवाद्यमः वाभ्य पनतः कवातुक् बोर्घः व इति बद्नि । प्रति-तन्त्रविद्यान्तं बचयित । यभानग्रव्ह एकार्यसे नैकतन्त्र-

सिंद इत्यर्थः स्ततन्त्र सिंद इति पर्यावसितोऽर्थः तथाक बादिपतिवादीकतरमाम्राभ्य पगतकादेकतरस्य विदान इति फवितार्थः, यथा भीमांवकानां प्रव्हिनत्य-लम्। चिषकरणसिदानं चच्चवित "यदार्थस सिदी जायमानायामेवान्यस प्रकरणस प्रस्तुतस विविभवति बोऽधिकरणविदाल दलार्थः यथा तद् द्रमणुकारिकं पची कत्योपादानगोचरापरो खन्नान चिकी श्रांतिमच्चान्यत्वे साध्यमाने धर्वज्ञालमीयस् एवं हेत्वनाद्धि यथा द्र्यन-स्पर्धनाभ्यामेकार्धत्र इणादिन्द्रयादिष्यतिरिक्त धालान साधित दिन्द्रयनानालं तथा च यटर्थसिं विना यो उर्थः शब्दादत्तमानाहा न विध्यति सोऽधिकरणिवान इति । वस्तुमस्तु बाब्द्त्यमसुमानतः चाविविचतं प्रमाणमात्रमये-चितम् अतएव प्रत्यचेष स्यूचलक्षाधनाननरस्त्रामाता-तत्त्वविवेते "बोऽयमधिकर्णांबद्दान्तन्यावेन स्यू जलमिद्दौ चचमक्रमक्र इति तम च वान्यार्थविद्यो तदतुषङ्गी यो वः योऽधिकरचिवदान इति वार्त्तिकप्रक्षिकां विखिला येन केनापि प्रमाचीन वाक्यार्थसिद्दी जन्यमानावां यो-उन्यार्थः विध्यति स तथेलार्थः इति ध्याख्यातं दोधिति-कता। प्रं चेत्ररीडमः पच्च वाक्यार्थ रति टीकावचने च छयसचयमेतदिख्का तम तम विधियाने बच्च बार्व्य मृ। बत्त जनकीमृतव्यापनताचाने व्यापननोटावेद विषयः पक्तात्विस्या व्यापककोटी विषयीकतः शब्दल-नकपदार्थेज्ञानविषयत्वे सति चाळ्विषयये ति दयसिन-बरचचित्राल इति तम्र इन्द्रियनानात्वादौ भाग्रा-खुदाक्तेऽस्याप्तेरिति। श्रम्य पगमधिदानं सचयति। अवरीचितस बाजादस्तितस विशेषपरीचर्च विशेष-धर्मनवनम् । अथ्य वगमादिति जापकत्वे पञ्चमी अभ्य प- . गमजापनमासर्थः विशेवपरीज्ञान्जायते स्वततो-ध्यु पनतमिद्मिति .तथाच साचादस्तिताथ्यु पनमी-अस् प्रमासिद्धान्तः यथा भनव दुन्द्रियलमिति हितः। तथाच विद्यानाः केंग्लितिः विद्वानाः वंस्थितिच द्याः भावध्यः स्था। तत्र तत्रमधंस्थितिस्तन्नार्थेसंस्थितिः। खिषकरणपंष्यितिरधिकरणातुषक्षार्थमंखितिः। बभ्य प-गमसंस्थितिरनवधारितार्थेपरियाचे तिहिशेषपरीच्याया-भ्यु पगमसिकालाः बात्खाः भाष्ये दश्यम् । प्रामा-चित्रलेनाभ्य पतोऽर्थः सिद्धान्त दल्यन्य । भीमांसकोक्षी पश्चावयवयुक्ताधिकरणाक्षे १चरमेशक्षे स्विकरणग्रद् १२६ छ॰ दम्रम् ।